

DOBŘÝ SAMARITÁN

Kdo je můj bližní?

Do vánoční doby můžeme děti uvést příběhem - podobenstvím o dobrém Samaritánovi, ve kterém můžeme uvažovat o lásce k bližnímu. Z lásky nám také Bůh dává svého syna Ježíše.

(Předškolní děti, 4 – 6 let)

Katecheze č. 3 z cyklu „Podobenství pro předškoláky“

Starobylé vyučování

Vyprávění podobenství je jedním ze způsobů, jakým se často v dávných dobách vyučovalo; příběh totiž hovoří způsobem, který je pochopitelný všem. Tímto způsobem můžeme i my dětem přiblížit poselství Ježíšovy lásky.

Příběh dobrého Samaritána

Jeden člověk se Ježíše zeptal: „Kdo je můj bližní?“ (*jestliže děti toto slovo neznají, vysvětlíme jim ho*) A on jim odpověděl příběhem...

Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha. Tehdy nebyly žádné vlaky ani autobusy, a tak musel jít pěšky. Cesty byly dlouhé a nebezpečné a také na nich často byli loupežníci. Nějací byli i právě na této cestě, a když uviděli člověka, který je sám, napadli ho, okradli a nechali ho polomrtvého ležet na cestě. A potom utekli!

Po nějaké době tudy procházel kněz, uviděl toho zraněného člověka ležet na zemi, ale přešel kolem něj a šel dál. Tomu zbitému bylo čím dál hůř, ale najednou uslyšel nějaké kroky. Začal si myslet, že je zachráněn, ale spletl se. Ani druhý poutník se u něj nezastavil, a také další muž – velmi zbožný – prošel kolem něj, jako by ho neviděl...

Po nějaké době šel po té cestě cizinec – Samaritán. Uviděl toho chudáka a hned zastavil, ošetřil ho, naložil na svého osla a dovezl ho na něm do nejbližšího hostince. Druhý den pak musel odjet, proto poprosil hostinského, aby se o zraněného postaral, a nechal mu tam nějaké peníze na potřebné výdaje.

Když Ježíš zakončil své vyprávění, zeptal se onoho člověka, kdo z těch několika lidí se vůči napadenému zachoval jako bližní? A on odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a dělej to také tak!“ (srov. Lk 10,30-37)

Text příběhu můžete přečíst nebo vyprávět tak, jak je naznačeno výše; využít můžete i [krátké video na téma tohoto podobenství](#).

Hra

Maminka – kočka (dítě ovázané obvazy) je smutná a sedí v jednom rohu místnosti, protože ztratila svá koťátka (ostatní děti, které jsou rozptýlené nebo schované v místnosti nebo po dvoře, smutně mňoukají). Jiná kočka (dítě, které není ovázané obvazy) vidí smutnou maminku – kočku a jde jí pomoci. Vezme jí za ruku a pomůže jí její koťátka zachránit. Každé znovu nalezené koťátko přestane mňoukat a sedne si na své místo. Hru si zahrajeme několikrát a děti si mění role. V této hře nikdo nevyhraje ani neprohraje, ale všichni si to užijí... ☺

Na konci hry necháme děti vyprávět, co prožily, a sdělit jejich pocity. Zdůrazníme přitom, že kočka by nebyla schopná koťátka zachránit, aniž by jí někdo pomohl.

Aktivity

Dramatizace podobenství

Obstaráme trubky z měkkého plastu nebo papíru pro loupežníky a látky pro pláště ostatních postav. Podobenství rozdělíme do čtyř částí:

1. Přepadení poutníka;
2. Kolemjdoucí na cestě;
3. Samaritán nalézá zraněného a ošetřuje ho;
4. Samaritán odváží zraněného do hostince a postará se o něj.

Spolu s dětmi podobenství zahrajeme jako scénku; i zde mohou děti vyjádřit své pocity ze sehrané role.

Aktivita s pracovním listem

Necháme děti vybarvit obrázek na pracovním listu, který si pak mohou vložit do své knihy podobenství, kterou děti průběžně tvoří, a připojíme modlitbu, která vznikne z toho, co děti vyslovily, nebo modlitbu za někoho blízkého v nesnázích.

Příběh

Můžeme dětem vyprávět nějakou vlastní příhodu o pomoci druhým lidem nebo příběh Princezna, který pochází z knihy 365 malých příběhů pro duši od Bruno Ferrera.

Princezna

Byl jednou jeden král, který měl velmi krásnou dceru, chytrou princeznu. Tato princezna však trpěla tajemnou nemocí. Jak rostla, její ruce a nohy slábly a její zrak a sluch také. Mnozí lékaři se bezúspěšně snažili o její uzdravení.

Jednoho dne přišel na královský dvorec jeden stařec, o kterém se říkalo, že zná tajemství života. Všichni dvořané ho snažně prosili, aby nemocné princezně pomohl. Stařec dal dívce uzavřený proutěný koš a řekl: „Vezmi si ho a pečuj o něj. Uzdraví tě!“

Princezna s velkou radostí a očekáváním otevřela košík a to, co uviděla, ji vzalo za srdce. V košíku leželo ubohé dítě zkrúšené nemocí, které trpělo mnohem více než ona.

V princeznině srdci se probudil soucit, který stále rostl a rostl. I přes bolesti, které měla, chovala děťátko v náručí a pečovala o ně. Přešlo mnoho měsíců a princezna neměla oči pro nikoho jiného než pro děťátko. Krmila ho, hladila ho a smála se na něj. V noci k němu vstávala a něžně na něj mluvila, i když jí to stálo mnoho bolestí a námahy.

Po téměř sedmi letech se stalo něco neuvěřitelného. Jednoho rána se začalo dítě usmívat a také chodit. Princezna ho vzala do náručí a začala s ním tancovat a přitom se smála a zpívala. Bylo jí opět lehce a byla krásná jako už dlouho ne. Aniž si toho všimla, byla najednou uzdravena i ona...

*Autor: Anna Maria Ambrosini, překlad a úpravy z Dossier Catechista 3/2018 – 2019
David Žofák.*

LÁSKA, DOBRO, ŠTĚDROST

Stejně to dělej i ty

Nechte děti vybarvit obrázek technikou, kterou mají rádi.

Z obrázku připravíme puzzle tak, že ho rozstříháme na čtyři části. Každou z částí můžeme také zvětšit, vytvořit z ní koláž a pak jednotlivé části nalepit na velký kartón.

I my bychom to měli dělat stejně jako Samaritán: mít rádi všechny a pomáhat tomu, kdo je v nesnázích. Připrav více srdcí různých barev, do kterých společně napíšete jména jednotlivých dětí a pak z nich vytvořte jedno velké srdce.

